

raji redé, in bodo kmalo vse poginile. Postavi pa živino, ko jo misliš mazati, tako delječ narazen ali saksebej, de se ne bo môgla lizati, kér je to mazílo zlo strupéno. Nar bolje pa je, če namazano živíno iz hleva na sonce izpelješ in razstaviš, posebno kedar je že gorko, kér gorkota mazílo bolj v kožo vžene. J. B.

Daljne volitve odborov kmetijskih poddružnic na Krajskim.

Za Postojnsko poddružnico so 18. d. p. m. za predsednika gosp. Antona Kurca Postojnskega tehanta izvolili, in naslednje 4 odbornike: gosp. Jakoba Vičiča, posestnika v Postojni, gosp. Matevža Lebanana, posestnika v Postojni, gosp. Jakoba Samsata, posestnika v Bistrici, in gosp. Jožefa Valenčiča, posestnika v Kitnim Verhu.

30. dan p. m. je bila volitev za poddružnico za Belo Peč, pri kateri je gosp. F. Kos, veliki posestnik in fužinar za predsednika izvoljen bil, naslednji gospodje pa za odbornike: gosp. Janez žlahtni Pantz, posestnik in fužinski oskerbnik na Savi, gosp. Alojzi Rasinger, posestnik in poštar v Podkorenu, gosp. Šimen Wilfan, fajmošter v Krajski Gori, in gosp. Alojzi Ambrož, fajmošter na Beli Peči.

Za Radoljsko poddružnico je 27. p. m. volitev bila, pri kateri je bil za predsednika gosp. tehant Janez K. Krivic iz Zgornjih Gorij izvoljen in za odbornike naslednji gospodje, namreč: gosp. Vincenci grof Thurn-Valsassina v Radoljci, gosp. Andrej Kopač, fajmošter v Begnah, gosp. Gašper Šoklič, fajmošter v Bresnici in gosp. Hieronim Ulrich, posestnik in gojzdni oskerbnik v Bledu.

V Ložki poddružnici je bil 30. dan p. m. za predsednika Jožef Čelešnik, zdajni sodnik v Šneperku izvoljen; za odbornike pa: gospod Robert Miklic, gojzda oskerbnik v Šneperku (namestnik predsednika), gosp. Franc Verbic, posestnik v Starim Tergu, gosp. Valentin Bergant, fajmošter pri St. Vidu, in gosp. Matevž Lah, posestnik in velki župan v Loži.

Za Ipavsko poddružnico je bila volitev 28. dan p. m., pri kateri je bil št. Vidški fajmošter gospod Matija Vertovec za predsednika izvoljen, in naslednji 4 odborniki: gosp. Anton Dolenc, posestnik in poštar v Razdertim, gosp. Franc žl. Schivitzhofen, posestnik v Šent Vidu, gosp. Juri Grabrian, tehant v Ipavi, in gosp. Janez Dolenc, posestnik v Ipavi.

Z veseljem se ozremo tudi na te volitve, — če se bojo tudi drugod taki izverstni možje izvolili (česar smemo pričakovati), se bo kmetijska družba iz noviga oživila.

Od kod so prišli Slovani v svoje sedanje kraje.

(Konec.)

Po Mali Azii, kakor nam nje stari obraz kaže, so bili Slovani; pa misliti si je, de so njih pogovor ptujci mešali, ker so se zmiraj z vojskami semtertje med njimi prerivali. Ti ptujci so bili Greki, kateri so večidel po Mali Azii, kot kupci, ob morji stanovali, Medjani, Sirci, Asirci, Peržani, Feničani, pozneje Latinci, in Bog sam vé, kdo še vse. Kar je tem ostalo, so na zadnje Turki, po svojih neumnih mislih pred Bogam odpustike zadobiti, popolnoma pokončali.

Med sto in sto drugimi zadevami, ktere so Slovane v Mali Azii zatirale, menim, de je bila zlasti Trojanska vojska in pa turško razveranje. Trojanska vojska se je bila pa končala po Sigonijeve štetvi 1181 lét pred Kristusam, nekteri pa štejejo 1209, ker pred kersanska štetva lét je bila različna.

Po ti vojski se je bilo na svetu nekako vse premenilo. Greki kot premagavci, so se po Mali Azii razširjevali; Slovani so nekteri še ostali, drugi so se bili pa na gornje kraje po Evropi obernili. Turki so se bili pa 672 lét po rojstvu Krist. v Malo Azijo burili. Njih znana navada je bila, kamor so prišli, vse pokončati, kar ni bilo turškiga, če so le mogli. Le nektere ljudi so ohranili, de so jim namest živine delali, ali pa iz kakih družih namenov.

Pri vsim tem pa, deravno nekdanje malo-aziatske imena kažejo, de so bili ondot Slovani, vender niso vse slovanske, veliko je greških. Greki so tam ob morji stanovali, in pred ko ne nektere slovanske kraje po svoje imenovali in tudi njih rodú pisarji so blezo takó ravnali. Semtertje znabiti tudi kakšno ime od kakih družih nam neznanih jezikov. Kakor v majhini krajski deželi Kočevarji z nam ptujim jezikam stanujejo, takó je utegnulo tačas v veliko večí Mali Azii biti.

Teh dežel Male Azije, ktere so bile nekdanji dom Slovanov, je sedemnajst; ležé pa od nas južnih Slovanov proti jutru, kjer solnce izhaja. Nektera je velika kot Krajsko ali Štajarsko ali Koroško; nektera je večí, nektera tudi manji. Imenitne so tudi zavolj nekterih zgodb s. pisma, in zavolj več svetnikov, ki so bili tam domá, ali so tam mučenje terpeli. Tačas, ko so mučenci v njih muke (martre) prestajali, so bile večidel pod rimsko oblastjo. Poženčan.

Prošnja kmetov iz Štajarskiga.

Preljube Novíce! Veliko veliko dobriga ste nam že oznanile, — oznanite nam še, česar nam je silno potrebno: kakšne ljudi bi si mi mogli zbrati za „predstojnike“ v občinah ali srenjah? Pri nas kmetih je vse narobe, — ne dolgo, kar sta dva vradnika v jedni kerčmi spominjala, da bosta na Erdeljsko šla; na to jez velim: Če ali vsi odidete, mi pa si bomo berž le za notariusa zbrali našiga Franca Muršiča. Na to vradnik P.....í velí: On nikakor ne more dobiti službe, ker je preveč bil proti Slovencom (?!). Preljubljene Novíce: njegove (Muršičove) reči niso nikdar druge bile pri nas slovenskih kmetih, kakor: „vse za Cesarja, véro in domovino slovensko!“ Zdaj pa njegovi neprijatelji nemškutarski čertijo: da je proti Slovencom!

Oznanite nam, drage Novíce: kaj Vé od njega sodite? ker upamo, da ga poznate. *) — Za tem prosimo: Kdo bode imel oblast srenjske predstojnike in notariuse zbirati, je li gosposka, ali sama srenja, to je: kmetje, kateri jih bodo plačali? **) Na to prosimo odgovor.

V iménu več kmetov.

Anton Steínko,
kmet iz Vogričovca.

Novičar iz Ljubljane.

Od nekiga častitiga rojaka iz Dunaja smo prejeli te dni pismo, v katerim nam, kar smo zastran našiga noviga deželniga poglavarja v poslednjih Novicah pisali, popolnoma poterdí rekoč; „Poglavar, ki ga na Krajsko dobite, je skozi in skozi častí vredin mož, poln dobre volje, blagiga serca in prav posebne ljubeznivosti; scer pa je vstavoljuben in pravičen mož, in de ravnopravnost narodov zares spoštuje, se zamorete iz tega prepričati, de si je berž, ko je bil za poglavarja krajske kronovine izvoljen, Potočnikovo slovnico omislil, po kateri ga naš rojak, gosp. Smolè, slovenskiga jezika

*) Kolikor mi iz časopisov vémo, ni bil gosp. Fr. Muršič nikdar zoper Slovence, marveč je bil vsigdar iskren Sloveno.

**) Cesar so zagotovili po vstavi svobodno srenjo. Svobodna srenja ima pa pravico, si sama predstojnika in srenjski odbor voliti. Več od tega boste brali kmalo v Novicah v posebni dokladi. Vredništvo.